

Америка, царува глада. Самоубийствата на цѣли работнически семейства сж станали обикновено явление въ всички капиталистически държави.

Опирайки се на социалъ-демократията и реформисткитѣ профсюзи, капиталътъ се стреми навсѣкжде да ликвидира всички придобивки на работническата класа, изтрѣгнати подъ напора на борческитѣ маси презъ 1918—1919 год., стреми се да понижи жизненото равнище на работника до равнището на китайския кули, а на учителя — подолу отъ това на полицейскитѣ кучета.

Такива сж последствията на прогласения и защищаванъ отъ социалната демокрация „организиранъ капитализъмъ“. А отъ тукъ и изводитѣ:

1. Бернщайновата реформистска теория, която е теория и на БУС, за постепенното подобрене на положението на работническата класа при капитализма, е разбита на пухъ и прахъ. Това е теорията на работническата аристокрация въ най-силнитѣ капиталистически страни, подкупена отъ капитала за смѣтка на мизерното съществуване на колониалнитѣ работници и на тѣзи отъ по-слабитѣ капиталистически страни. **Потвърждава се напълно Марксовия законъ за абсолютното одедняване на работническата класа.**

2. Кризата разкри, особено рѣзко, предъ маситѣ всичкитѣ последици на капиталистическото робство, съществуващо въ всички страни при диктатурата на капитала, независимо отъ формитѣ на неговото господство: република или монархия, буржуазна демокрация или фашистка диктатура.

3. Кризата разкри особено ярко и този фактъ, че капитализмътъ е станалъ спирачка за развитието на производственитѣ сили на обществото, че **всѣки частиченъ подеиъ на производството въ рамкитѣ на капитализма е възможенъ само за смѣтка на по-големото влошаване на положението на работническата класа и държавното наемничество.**

4. Кризата разкри, същевременно, предъ лицето на милиони трудящи се отъ цѣлия свѣтъ, цѣлата дълбочина на социалната ирационалност на капиталистическата система, показвайки за лишенъ пжтъ, че производителнитѣ сили на капиталистическото общество сж назрѣли за социализма и опроверга съ това подлата лъжа на социалъ-демократията за неизбѣжността отъ ултра-капиталистическа стадия въ развитието на капитализма, като условие за осъществяването на социализма чрезъ „демократията“.

5. На капиталистическия изходъ отъ кризата, основанъ на понататъшното влошаване положението на работническата класа и всички трудящи се и водя къмъ нови империалистически войни и преди всичко къмъ война срещу СССР, пролетариатътъ и неговитѣ ржководители — класовитѣ му организации, противопоставятъ борческия изходъ отъ кризитѣ, изразяващъ се въ организирана борба противъ капиталистическото настѣпление и буржуазния изходъ отъ кризата за смѣкване буржуазното господство и установяването властта на трудящитѣ се, съ което свѣтътъ ще премине „отъ царството на необходимостта въ царството на свободата“.